

Kappelin Kaikuja

21. vuosikerta 3/2022

Pääkirjoitus

"Halki vuosisatojen sana kantaa ikuinen. Sydänäänen ihanan kuulen pyhän Jumalan. Halki maailman muuttuvan sana kantaa Jumalan. Sydänäänen Jeesuksen tunnen iankaikkisen. Sana Hengen, totuuden, sana Herran Jeesuksen, tänään muuttaa sydämen, sana iankaikkinen." Siionin kannel 2, laulu 561:1

Lenkkeillessäni tulee mietittyä erilaisia asioita. Yksi suuri ihmettelyni aihe on ollut se, että minäkin saan olla yhtenä pienenä lenkkinä vuosituhansien mittaisessa ketjussa. Ja eikä missä tahansa ketjussa, vaan nyt omalla vuorollani kantamassa pieneltä osin vastuuta Evankeliumin eteenpäin menemisestä lähelläni ja vähän kauempanakin.

Ihmisinä olemme varsin vajavaisia ja monella tavalla puutteellisia. Mutta Taivaan Isä haluaakin käyttää juuri puutteellisia ihmisiä oman työnsä tekemiseen. Silloin saa Jumala kaiken kunnian. Ihmisinä olemme ansiottomia palvelijoita ja varsin puutteellisia monessa kohdin. Vapauttavaa on kuitenkin se, että Jumala on meitä kutsumassa, ja kun Hänen kutsuaan noudatamme,

Jumala antaa kaiken tiedon ja taidon Hänen antamiinsa tehtäviin. Kaikki kunnia kuuluu siis Herrallemme.

Kun pidämme mielessämme sen, että kaikki työ on Jumalan ja Hän vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen, se vapauttaa meidät toimimaan Evankeliumin työssä iloisin ja vapain sydämin. Jokainen tehtävä on samanarvoinen ja mikään ei ole toista parempi tai huonompi. Tärkeintä on, että teemme työmme sellaisella asenteella kuin tekisimme sen Taivaan Isälle.

Evankeliumin työssä tarvitaan jokaista ja jokaisen lahjoja. Työtehtävätkin ovat moninaiset, joten jokaisen lahjoille löytyy varmasti käyttöä. Monesti ne kaikkein huomaamattomimmat tehtävät ovat kokonaisuuden kannalta tärkeimpiä.

Evankeliumi Jeesuksesta menee eteenpäin, vaikka maailman meri pauhaisi ja vastustusta ja maallistumista olisi aikamme pullollaan. Herra vie työnsä päätökseen, suunnitelmallisesti ja varmasti! Juuri siksi saammekin kaiken

keskellä olla levollisin mielin, jättää päivittelyt vähemmälle ja rohkeasti käydä työhön ja toimeen. Saamme olla mukana Jumalan suunnitelmassa ja pienenä lenkinä vuosituhantisessa Jumalan kansan jatkumossa.

Taivaassa iloitaan, kun syntinen tekee parannuksen ja uskoo Evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta! Eikä tarvitse osoittaa ketään sormella, vaan parannuksen paikalla on meistä jokainen ja Evankeliumi kuuluu myös sinulle ja minulle! Voi mikä riemu!

Siionin kannel 2

Kesän Evankeliumijuhlassa Karkussa julkaistiin uusi laulukirja, Siionin kannel 2. Olen kesän aikana siihen tutustunut ja iloinnut. Perinteisen Siikkarin lisäksi on uuteen kokoelmaan tullut paljon mukavia lauluja. Vain yhden mainitsen eli Severi Laakson tekemän laulun 532.

"Hyvä on Jumalaamme sävelin kiittää, ihanaa virittää ylistyslaulu! Hyvä on Jumalaamme sävelin kiittää, ihanaa virittää ylistyslaulu..."

Tämä laulu koskettaa sekä sävelen että sanojen puolesta. Kun kuulin laulun ensimmäisen kerran, jo ennen kirjan

Pyhän Sydämen kappelin nettisivut

Kappelin nettisivut löydät osoitteesta
www.pyhansydamenkappeli.sley.fi

julkaisua, tunsin, kuinka sävel ja sanat hoitivat aivan erityisellä tavalla. Laulussa on mielestäni kaikki elementit, jotka hyvä hengellinen laulu tarvitsee.

Siionin kannel 2 on mielestäni todella onnistunut laulukokoelma, jota on ilo laulaa. Lämmin kiitos jokaiselle, joka on ollut rakentamassa ja kokoamassa tätä laulukirjaa! Hyvää ja rukiista evästä jokaiselle!

"Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä."
Psalmi 103:1

Jumalan rauha olkoon kanssasi!

Jorma Tikkamäki
päätoimittaja

Onko sähköpostiosoitteesi Pyhän Sydämen kappelin sähköpostilistalla? Ellei ole, lähetä sähköpostiosoitteesi osoitteeseen jari.rankinen@sley.fi ja pyydä lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka ovat tällä listalla, lähetetään sähköposti, jossa kerrotaan sen viikon toiminnasta Pyhän Sydämen kappelissa. Sähköpostissa on myös linkki YouTubeissa lähetettävään sen viikon jumalanpalvelukseen tai jumalanpalveluksiin.

Miten kertoa uskosta?

Tämä aihe on itselleni tosi tärkeä, koska olen kasvanut ja elänyt pääkaupunki-seudulla koko ikäni ja uskon asiatkin tulivat tutuiksi vasta aikuisena. Siitä lähtien kun tulin uskoon parikymppisenä Pyhän Sydämen kappelilla, mielessäni on ollut akuuttina kysymys, miten saada vietyä sanoma Jeesuksesta maallistuneille suomalaisille.

Olkaa valmiit vastaamaan

Omasta uskostaan kertominen kokemuspohjaisesti ja minä-muodossa on usein osoittautunut helpoksi tavaksi madaltaa kynnystä kertoa Jeesuksesta. Se on myös usein todettu tavaksi, jonka kautta löydetään tarttumapinta postmodernin ajan ihmiselle, joka ei arvosta yhtä kaikille pätevää totuutta vaan henkilökohtaisia kokemuksia. Ot-sikkoomme voisikin sopia ohjenuoraksi

*Evankeliumin
sana Jeesuksesta,
Hänen armostaan
ja lunastustyöstään,
synnyttää ihmisissä
uskon.*

Pietarin kehoitus: *”Olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu.”* (1. Piet. 3:15)

Kerro uskon kohteesta

Haluaisin tällä kertaa painottaa vähän enemmän jotain muuta kuin omasta uskostamme kertomista. Tähän yllä oleva raamatunkohta tarkemmin katsottuna viittaakin: siinä kehoitetaan itse asiassa kertomaan oman uskon perustasta, siis uskon kohteesta.

Kyse on siis sanatarkasti siitä, että Pietari kehottaa kertomaan niistä asioista, jotka eivät niinkään ole henkilökohtaisia, vaan pätevät myös kuulijaan: miten pääsemme taivaaseen. On hyvä huomata, että nimenomaan evankeliumin sana Jeesuksesta, Hänen armostaan ja lunastustyöstään, synnyttää ihmisissä uskon.

Itselleni on siksi tärkeää puhua nimenomaan Jeesuksesta enemmän kuin omasta uskosta tai omista kokemuksista kristittynä. Silti ymmärrän hyvin myös henkilökohtaista lähestymistapaa – ja sitä, että sanoma Jeesuksesta puetaan henkilökohtaiseen kerrontatapaan. Joka tapauksessa tämä

Jos uskallat, kerro avoimesti myös uskon vaikeuksistasi.

kannustaa meitä ottamaan aina syvemmin selvää siitä, mihin uskomme, jotta voisimme kertoa siitä tehokkaasti myös toisille.

Käytännöllisiä vinkkejä

Tämän periaatteellisen asian jälkeen joitain hyvin käytännöllisiä vinkkejä. Mieti, miten saisit kerrottua uskon asioita niin, että puhuisit samaa kieltä kuulijan kanssa. Miten kuulija ymmärtäisi mahdollisimman hyvin jokaisen sanan ja lauseen eikä puheessa olisi vaikeita hengellisiä ilmauksia, joita ei käytetä maallistuneessa kielenkäytössä (samassa merkityksessä).

Älä kuitenkaan muuta sisältöä tämän takia; joskus voi joutua käyttämään vaikeitakin sanoja. Yritä kuitenkin vähän pidemmin selittää mahdollisia vaikeita kohtia.

Yritä välttää sellaista vaikutelmaa, että puhuisit valmiiksi mietittyjä fraaseja, ikään kuin toistelisit levyn omaisesti toisilta kuulemaasi opetusta. Ole rohkeasti oma itsesi! Ole myös rohkeasti epätäydellinen, osaamaton ja syntinen ihminen. Ei tarvitse myöskään väkisin osata kertoa kaikkea oikein ja

mahdollisimman houkuttelevasti, vaan voi avoimesti tunnustaa, jos näistä asioista on vaikeaa puhua ja niitä on vaikea selittää. Ja että itse ei tiedä läheskään kaikkea.

Jos uskallat, kerro avoimesti myös uskon vaikeuksistasi. Näin laskeudut tavallisen syntisen tasolle. Monella voi olla käsitys, ettei uskovilla ole juurikaan lankeemuksia, epäilyksiä tai yhtä karuja elämän haasteita. Tämä on omiaan rakentamaan kuulua maallistuneen ihmisen ja uskovan välille niin, että kuulija vahvistuu käsityksessään, että Jeesus ei ole hänen juttunsa.

Mitä tämän elämän jälkeen?

Pidä vähän silmällä, ettei puheesi kuulostaisi sinun omalta ”urheilusuuritukseltasi”, jonka välineenä käytetään kuulijaa. Sen sijaan en itse varoisi käännynnäytämisen ilmapiiriä ylipäättään niin paljon kuin nykyään halutaan kristittyjen evankelioimisohjeissakin tehdä; onhan teennäistä ja epäaitoa salata se, että Jumala (ja eikö silloin myös aito kristitty) toivoo jokaisen ihmisen kääntymistä. Eri asia on, kuinka viisasta tätä on tuoda esille missäkin tilanteessa.

Lopuksi, sellaiset teemat kuin ikuisuus, kuoleman jälkeinen elämä ja viimeinen tuomio olisi hieno saada kuulijalle taustaksi kertomaasi. Näin kuulijan huomio ei keskity vain tähän elämään uskossasi.

Aleksi Kuokkanen

Evankelisten opiskelijoiden pääsihteeri

Hanna ja Mikko Malkamäki muuttivat Helsinkiin vähän yli vuosi sitten. Pyhän Sydämen kappeli on tullut heille tutuksi.

Mikko on kotoisin Espoosta ja opiskellut lääkäriksi Tampereella.

- Olen puoliso, isä ja kristitty, Mikko kertoo itsestään.

Hän on erikoistunut silmälääkäriksi ja työ on Helsingissä ja Lahdessa. Nyt työpaikka on kotona: hän hoitaa vuorostaan tammikuussa syntynyttä Ainoa.

Myös Hanna on lääkäri. Hänen lapsuudenkotinsa on Helsingissä ja nyt hän erikoistuu lastenlääkäriksi.

Salapoliisin työtä

Molemmat ovat siis lääkäreitä. Miksi juuri lääkäreitä ja mikä lääkärin työssä on parasta ja mikä vaikeinta?

- Minulle oli jo lapsena, ja viimeistään nuorena, selvää, että haluan lääkäriksi. Lasten hyvinvointi on minulle tärkeää ja tulen toimeen lasten kanssa, Hanna kertoo.

- Olin koulussa kiinnostunut luonnontieteistä. Lääkärin ammatista kiinnostuin lukion loppupuolella. Siinä pääsee soveltamaan luonnontieteitä ihmisten avuksi. Pidän työstä ihmisten parissa ja uusien ihmisten kohtaamisesta, Mikko vastaa.

Hanna ja Mikko kertovat lääkärin työn parhaista puolista:

- Se on kuin salapoliisin työltä. Tarvi-taan tarkkuutta, ja tuntuu hyvältä, kun ongelmaan löytyy ratkaisu ja potilas saa konkreettisen avun. Erityisen palkitsevaa on, jos potilas paranee kokonaan.

Oman ja lääketieteen rajallisuuden hyväksyminen on taas vaikeaa.

- En osaa kaikkea ja lääketieteellä on rajansa. Odotukset ovat usein suuria mutta sairaus ei paranekaan eikä ole keinoja auttaa. Erityisen vaikeaa näissä tilanteissa on kohdata perhe, jonka lapsi ei parane.

- Ihminen ei ole Jumala, mutta Jumalalla on mahdollisuutensa silloinkin, kun me emme voi mitään. Myös lääkäri voi rukoilla potilaan puolesta, ainakin hiljaa mielessään.

Tiivis yhteys

Hanna ja Mikko kertovat kristittyjen lääkäreiden laajasta verkostosta, joka ulottuu myös Suomen rajojen ulkopuolelle. Suomen Kristillinen Lääkärisseura on tässä asiassa tärkeä toimija. Se järjestää tapahtumia, joihin osallistuu suuri joukko myös lääketieteen opiskelijoita.

- Kristittyjen lääkäreiden kesken on hyvin tiivis yhteys. Etenkin eettisiä kysymyksiä on tärkeää pohtia yhdessä toisten kristittyjen kanssa.

Hanna kertoo myös toisesta asiasta, jota ne, jotka eivät ole lääkäreitä, eivät ehkä tiedä tai tule ajatelleeksi:

Jumala antaa lapsen ja kutsuu tähän tehtävään.

- Hoidon onnistumiseen vaikuttavat usein hyvin inhimilliset asiat – esimerkiksi miten lääkäri kohtaa potilaan tai tuleeko potilas kertoneeksi lääkärille sellaisia asioita, joiden potilas ei ajattele vaikuttavan sairauteen. Mitä enemmän potilas kertoo, sen parempi. Se auttaa lääkäriä, joka saattaa löytää sairauden syyn joskus yllättävästä asiasta.

Kutsu Jumalalta

Hannalla ja Mikolla on siis vähän yli puolivuotias Aino-tyttö. He kertovat Ainon muuttaneen heidän elämäänsä.

- Asioiden tärkeysjärjestys on muuttunut. Nyt perhe on työn edellä. Aino on tuonut meitä vielä lähemmäksi toisiamme, ja myös lähemmäksi omia

vanhempiamme ja sisaruksiamme. Lapsi opettaa myös omasta vapaudesta luopumista. Ehkä meistä on tullut hiukan vähemmän itsekkäitä.

Myös Jumalan lapsena elämisestä Aino on opettanut vanhempiaan.

- Lapsi on täysin riippuvainen vanhemmistaan. Ja niin olemme me Jumalasta ja hänen sanastaan, joka luo ja pitää yllä elämää.

Hanna ja Mikko uskovat, että Jumala on kutsunut heidät äidiksi ja isäksi, kuten muutkin vanhemmat.

- Jumala antaa lapsen ja kutsuu tähän tehtävään. Hän ei jätä yksin silloinkaan, kun tuntee itsensä riittämättömäksi. Hän on armollinen ja antaa voimia.

Pyydettiin samaan pöytään

Hanna ja Mikko kertovat ensimmäisestä käynnistään Pyhän Sydämen kappelissa vähän yli vuosi sitten.

- Jännitti, koska emme tunteneet

kappelissa juuri ketään. Tärkeää, että tulimme nähdyiksi, kanssamme tultiin juttelemaan ja pyydettiin messun jälkeen samaan kirkkokahvipöytään.

Pyhän Sydämen kappeli oli Hannalle ja Mikolle jossain määrin kuin kompromissi. Hannalle tuttua oli Lähetysshiippakunta ja sen toiminta ja Mikolle mm. Uusi Verso, joka on yhteisö osana Suomen evankelisluterilaisen kirkon paikallisseurakuntia.

- Meille tärkeää on, että Jumalan sanaa julistetaan oikein ja puhtaasti – Raamatun ja luterilaisen uskon mukaan. Välttämätöntä on päästä messuun ja ehtoolliselle.

Hanna ja Mikko kertovat viihtyneensä hyvin kappelissa, josta on tullut heidän kirkkonsa. Erityinen

ilonaihe on, että mukana on eri-ikäisiä. Yhden toiveen he kertovat: nyt kun pahempi korona-aika on toivottavasti takana, ehtoollisen voisi saada myös yhteismaljasta, kuten kappelissa aiemmin oli tapana.

Lahja ja suurin ihme

Kysyn vielä, onko jokin uskomme asia tullut viime aikoina Hannalle ja Mikolle erityisen merkittäväksi.

- Usko on lahja ja suurin ihme. Toivomme, että kaikki läheisemme tulevat uskosta osallisiksi ja että tämä Jumalan antama lahja säilyy myös Ainossa. Mitään parempaa ei ole kuin saada olla Jumalan lapsi ja luottaa häneen.

Teksti ja valokuva: Jari Rankinen

Diakoniatyöntekijä pääkaupunkiseudulla

Olemme saaneet diakoniatyöntekijän pääkaupunkiseudulle. Kaisa Timperi aloitti tässä tehtävässä elokuussa.

Tärkeä osa Kaisan työtä ovat kotikäynnit etenkin heidän luonaan, jotka eivät pääse tai joiden on vaikea päästä seurakunnan kokoontumisiin. Diakoniatyötä hän haluaa tehdä yhdessä toisten kanssa. Tulisitko mukaan?

Kaisan sähköpostiosoite on kaisa.timperi@sley.fi. Puhelinnumero tulee pian Sley:n nettisivuille, sley.fi.

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla.

Ennustaminen on vaikeaa

Näin totesi aikanaan kuuluisa suomalaispoliitikko. Koiranleuat lisäsivät: *”Varsinkin tulevaisuuden. Ja myös muistelemisen vaikeaa, varsinkin menneisyyden.”*

Elämä voi yllättää

Toteamus tuo mieleeni erään tutun, jonka tapasin vuosia sitten pitkästä aikaa – ja syykin selvisi pian: hän käveli kahden kepin kanssa ja liikkuminen oli hyvin vaikeaa. Autoa hän pystyi ajamaan ja oli menossa autolleen.

Kysyin, mitä oli tapahtunut. ”Olin kotona ja katsoin televisiota. Yllättäen en tuntenut jalkojani. Pian tunto myös käsistä katosi. En voinut edes soittaa kännykällä!” Pitkän kuntoutuksen jälkeen hän oli päässyt ”jaloilleen”, mutta vain kahden kepin kanssa.

Aikaa myöten kunto parani ja lopulta hän pystyi liikkumaan suunnilleen normaalisti. Ehkä hän nyt on jo parantunut täysin.

Hän ei varmasti odottanut tuollaista sairauskohtausta. Eikä ollut mitenkään varautunut siihen.

Pari tuntia aikaa

Toinen ristin ryöväreistä sai kohdata Jeesuksen ja pelastua korkeintaan pari tuntia ennen kuolemaansa.

Kaikille ei anneta niin paljon aikaa – kuolema voi kohdata yllättäen liikenneonnettomuudessa tai muuten.

Eräs nyt jo edesmennyt pastori kertoi omasta liikenneonnettomuudestaan: ”Ei mitään elämän filminauhaa. Ei mitään kauniita ajatuksia. Vain ajatus: - Et poika ehdi! Ja sitten rytisi.” Onneksi ei tullut henkilövahinkoja, vain autot kärsivät.

Viimeinen kerta?

Kävin elokuun alussa katsomassa inkeriläisvanhuksia. Kaksi heistä oli tullut paljon huonompaan kuntoon. Toinen heistä sanoi: ”Minä en kestä tätä kuumuutta!” Eikä hänen terveytensä aikaisemminkaan ollut hyvä.

Jäin miettimään, oliko tämä viimeinen kerta, kun tapaamme täällä maan päällä. Kymmeniä, ellei jopa satoja seurakuntalaisia, joita olen käynyt tapaamassa heidän kotonaan, on nyt taivaan kodissa. Moni kylä on tyhjentynyt kokonaan. Aikanaan Puškinissa vuosisadan vaihteessa oli seuroja kahdeksalla kylällä, nyt enää kahdella ja kummassakin käy vain kaksi seurakuntalaista.

Kävin kerran katsomassa erästä Skuoritsan seurakuntalaista, joka oli hyvin huonossa kunnossa. Puhuin hänelle siitä, kuinka Jeesuksen kuollessa Jerusalemin temppelin esirippu repesi ylhäältä alas asti: siis Jumalan puolelta avattiin pääsy Jerusalemin temppelin kaikkein pyhimpään, jota erityisellä tavalla pidettiin Jumalan asuinpaikkana (Matt 27:51).

Eräs mukana ollut diakoniaryhmän jäsen sanoi jälkeenpäin: ”Näin ihmisiä pitäisi valmistaa kuolemaan!” Seurakuntalainen kuoli muutaman päivän jälkeen, tapaaminen jäi viimeiseksi täällä.

Olen huomannut, että monet virret, joita laulamme kotikäyntien yhteydessä, puhuvat kuolemasta ja iankaikkisesta elämästä.

Matkaevästä

Kotikäynneissä tärkeintä on ehtoollinen, jonka toimitan jokaisen kotikäynnin yhteydessä. Se on matkaeväs taivaaseen.

Osa kotikäyntipaikkojen seurakuntalaisista on lähes kuuroja, osa taas lähes sokeita. Joku voi kysyä, onko järkeä käydä katsomassa heitä, kun he eivät enää ymmärrä mitään. En usko,

että me tiedämme, mitä toinen ihminen ymmärtää. Usein huomaan, että lähes kuuro yhtyy Isä meidän -rukoukseen.

Ja ennen kaikkea ehtoollinen on tärkeintä: meidän sanamme unohutuvat, mutta Kristuksen ateria antaa anteeksiantamuksen ja uutta voimaa jatkaa maallista vaellusta kohti taivaan kotia. Eikä sen vastaanottamiseen tarvita kuuloa tai näköaistia!

Taivaaseen päästään vain Jeesuksen sovituskuoleman kautta. Monen monta kertaa olen kuullut: ”Tuli paljon parempi olo, kun sain ehtoollista!”

Pasi Hujanen

Sleyn Venäjän työalavastaava

Kuva: Nikolai Kotzetkov

Kotikäynneissä tärkeintä on ehtoollinen.

Kesän evankeliumijuhla

Aukeaman kuvat: Jaakko Ketomäki

Sivun kuvat: Katariina Takala

Sinua tarvitaan

Paavali kirjoittaa seurakunnan olevan Kristuksen ruumis (Room 12:4-5 ja 1 Kor 12:12-31). Kuva on upea ja kertoo monta tärkeää asiaa, mm. nämä:

*Kristityt kuuluvat yhteen. Eihän ruumiissammekaan jäsenet ole mikä missäkin ja kaukana toisistaan. Yhdessä jäsenet muodostavat ruumiin. On vastoin Paavalin opetusta ajatella, että voi olla kristitty yksin ilman yhteyttä toisiin kristittyihin. Poikkeustilanteet ovat tietysti eri asia.

*Ruumiissa on erilaisia jäseniä ja näillä erilaisia tehtäviä ja kykyjä. Näin ei vain saa vaan täytyy olla. Paavali kirjoittaa, ettei ruumis voi olla pelkkiä korvia tai silmiä.

Eikä saa vähätellä tai yliarvostaa itseä tai toisia. Tai omia tai toisten tehtäviä ja niihin liittyviä lahjoja. Kaikkia tarvitaan. Pieniltä tai vähäpätöisiltä näyttävät tehtävät voivat olla hyvin tärkeitä ja välttämättömiä. Rukoilijan tehtävä on tärkeä. Tai sen, joka kutsuu toisia mukaan. Tai sen, joka tuo perheensä sinne, missä on evankeliumi. Tai joka kertoo esimerkillään – siis sillä, että itse tulee messuun – miten välttämätöntä on kuulla Sanaa ja saada ehtoollinen.

*Eikä saa vähätellä
tai yliarvostaa itseä
tai toista.*

*Paavali ei opeta, että Kristuksen ruumiin jäseneksi pääsee, mikäli on saanut tarpeeksi merkittävän tehtävän ja hoitaa sen tarpeeksi hyvin. Kasteessa liitetään Kristuksen ruumiiseen ja tämän ruumiin jäseniä yhdistää se, että heillä kaikilla on sama Henki. Jumalan Pyhä Henki asuu jokaisessa, joka on kastettu Jeesuksen omaksi ja uskoo häneen.

Kuulut siis Jumalalle, koska olet kastettu ja uskot häneen ja hänen Poikaansa, et tehtäviesi tai niiden hoitamisen takia. Et myöskään ole kuulumatta Jumalalle, mikäli sinusta tuntuu, ettei sinulla ole tehtävää. Miten vapauttavaa! Ja tästä vapaudesta käsin kysymme, missä Jumala haluaa käyttää meitä, ja hoidamme tehtäviä, joita saamme Jumalalta.

*Korva, sormi tai jalka ei selviydy yksin tehtävistä, joita ruumiilla on. Ruumiin jäsenet toimivat yhdessä ja yhdessä toteuttavat tehtäviä. Kristuksen ruumiin tehtävä on kertoa evankeliumia ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Herrasta ja rakastaa, tehdä hyvää. Vain yhdessä tätä tehtävää voidaan toteuttaa Jumalan tahtomalla tavalla.

*Paavali kirjoittaa ruumiin jäsenten yhteydestä toisiinsa myös tämän: kun yksi jäsen kärsii, myös toiset kärsivät, ja kun yhdelle jäsenelle käy hyvin,

*Kuulut siis Jumalalle,
koska olet kastettu ja
uskot häneen ja hänen
Poikaansa.*

muutkin jäsenet iloitsivat. Näin pitäisi olla seurakunnassa, ja näinhän on ruumiissammekin. Jos sormeen tulee haava, korva ei iloitse siitä, ettei haava tullut siihen.

Paavalin opetus tarkoittaa molempia: sekä maailmanlaajaa Kristuksen Kirkkoa, siis kaikkia maailman kristittyjä, että yhtä, tietystä paikassa tai paikoissa kokoontuvaa seurakuntaa, jollainen myös messuyhteisö on.

Miten sovellamme Paavalin upeaa kuvaa Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisössä?

Messuyhteisössämme on monia tehtäviä, ja myös nämä:

*Tarvitsisimme muutamia uusia pyhäkoulun ja/tai raamattukerhon opettajia. Opettajana voi toimia myös yhdessä kokoneemman opettajan kanssa.

*Tai voisitko toimia jonakin sunnuntaina suntiona messussa? Vuoro silloin tällöin on suuri apu.

*Tai järjestäisitkö kirkkokahvit?

*Tai esittäisitkö musiikkia messussa?

Nämäkin – ja monet muut – ovat osaltaan sen tehtävän toteuttamista, joka Kristuksen ruumiilla on.

Ja rukoilemme messuyhteisömmen puolesta. Jos on rukousta, on paljon muutakin, mitä tarvitsemme.

Teksti: Jari Rankinen

Siionin kannel 2 - esittely ja arviointi

Ensimmäinen Siionin kannel julkaistiin jo vuonna 1874 ja nykyinen laulukirja Siionin kannel – Evankelinen laulukirja on vuodelta 1999.

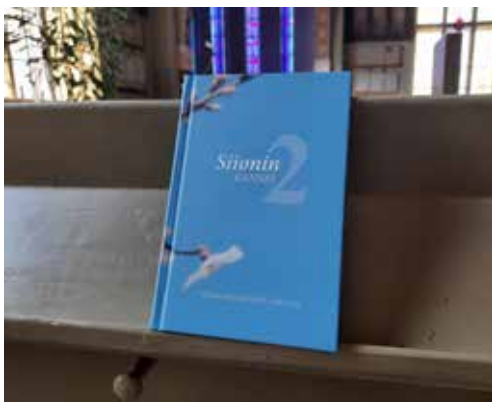
Nyt olemme saaneet laulettavaksemme uuden Siionin kannel 2 – Uusia evankelisia lauluja –kirjan, josta löytyy niin perinteisiä ja paljon laulettuja kuin uusiakin lauluja. Kirjassa on kauniit ja selkeät kannot, ja nuotti ja tekstiasu on helppolukuinen. Kirjasta löytyy lauluja erilaisiin tilanteisiin ja tunnelmiin, erityisesti nuorille ja nuorille aikuisille, mutta toki myös varttuneemmalle väelle.

Työryhmään, jonka tehtävä oli koota Siionin kannel 2, kuuluivat pastori Jari Rankinen puheenjohtajana, musiikin maisteri Sari Pyykönen sihteerinä, kulttuurituottaja Riina Halme, kanttori Heini Kataja-Kantola, pastori Raimo Lähteenmaa ja professori Lauri Thuren. Monet muutkin osaajat kuten DI, MuM Risto Ranta-aho ja nuorisotyönohjaaja Maria Pulli olivat mukana kirjan syntyprosessissa.

Riemumessun löytyminen kirjasta on hieno asia! Olisimme toivoneet, että laulujen numeroiden yhteyteen olisi liitetty nimi, jotta tietäisi heti,

mistä laulusta on kyse. Tosin aikaisemmasta Siionin kanteleesta niitä ei ole. Kirjan ensimmäinen laulu 493 ”Vain Kristus on nyt toivoni” ilahdutti, sillä melodia on kaunis ja erilainen ja sopii erityisesti esityskappaleeksi ja ehkä pienen totuttelun jälkeen yhteislauluksikin.

Heti seuraavan laulun 494 ”Mikä minut puhdistaa” sanat herättivät kysymyksiä. Miksi vakiintuneesti Helsingin Luther-kirkossa laulettu ”Ainoastaan veri Jeesuksen” suomennoksen sanat on korvattu ihan uusilla? Samaa asiaa pohdimme myös muualla laulukirjassamme. Miksi esimerkiksi Mike Hudsonin kappaleen ”The Road To Zion” vakiintuneeseen Juha Tapion sanoittamaan

kappaleeseen ”Yksi tie” (laulu 578) on tehty alkuperäisten lisäksi vaihtoehtoiset sanat? Aika näyttää, miten usein uusia sanoituksia käytetään.

Toisaalta hieman ihmetytti myös, miksi kauniisiin vanhoihin ja tuttuihin lauluihin on tehty uudet melodiat, kuten laulussa 601 ”Anna jälleen armohetki”. Löytyyhän tietysti virsikirjastakin virsiä, joissa on useampi melodiavaihtoehto. Evankeliumijuhlilla kerrottiin, että on haluttu muuttaa joidenkin kappaleiden melodioita iloisemmaksi. Eikö kuitenkin pieni synkistely ja fiilistely ole luterilaisille ihan yhtä iloinen asia!

Päivälehdillä paistatellut Eric Claptonin ”Tears In Heaven” -suomennoksen saanut ”Ehkä tuntisit” on upea lisä kirjaan. Voisi kuvitella, että siitä tulee suosittu laulu erityisesti hautajaisiin. Kirjan jokaista kappaletta emme tunne vielä, mutta päällisin puolin vaikuttaa, että se on täynnä hyviä biisejä. Osittain

samoja lauluja sisältävä Viisikielinen sai hyvän haastajan! Vanhoja tuttuja lauluja on niputettu kirjassa kauniisti yhteen teemoittain, kuten pimenevään iltaan leirinuotion ääreen sopivat Pekka Simojoen ”Illan rauha hiipii” (564) ja ”Varjoista maan” (566).

Evankeliselle liikkeelle yhteislaulu on erottamaton osa uskonelämän perinnettä ja Siionin kannel 2 - Uusia evankelisia lauluja -kirjalla on merkittävä uudistava rooli tässä jatkumossa.

”Olen myös sitä mieltä, enkä häpeä sitä tunnustaa, ettei teologian jälkeen ole mitään musiikkiin verrattavaa, sitä korkeampaa taidetta. Sillä teologian jälkeen on ainoastaan musiikki sellainen, joka voi tehdä sen, mitä muuten teologia yksin voi saada aikaan, nimittäin antaa lepoa ja iloisen sydämen.” -Martti Luther

Petra ja Antti Velin

Petra ja Antti ovat Sley'n musiikkiaktiiveja ja Antti FM musiikkitieteestä

Löydät meidät myös

Facebookista

YouTubesta

Instagramista

KAPPELIN KAIKUJA -lehti lähetetään myös kaikille Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäsenille.

Lähetyselämän lähtemisiä ja palaamisia

Lähetystyöntekijän kutsu lähteä lähetystyöhön pitää sisällään Jumalan lupauksen olla läsnä ja auttaa joka päivä. Tuo lupaus ei horju.

Usein Hän toteuttaa apunsa toisten ihmisten kautta. Me ihmiset olemme sekä avun kohteita että sen välittäjiä. Lähetystyö koostuu erilaisista tehtävistä. On lähtijöitä, esirukoilijoita, taloudellisen avun lahjoittajia ja tilaisuuksien järjestäjiä. Omalla lähetystyöntekijäurallamme olemme saaneet itse kokea edellä mainittua tukea runsain määrin. Lähetystyö tarvitsee tietysti organisaation, joka pitää huolen virallisista asioista sekä työhyvinvoinnista.

Paluu vaikeinta

Lähetystyöntekijän elämänkaari koostuu monista eri vaiheista: lähtemisestä, ulkomailla työskentelemisestä kotimaankausineen sekä paluusta takaisin kotimaahan. Niissä jokaisessa ovat omat haasteensa, jotka kukin kokee eri tavalla. Toiset kokevat vieraaseen maahan muuttamisen, uuden kielen opiskelun tai kulttuurienvälisen työntekemisen vaikeana, toisille kotimaankaudet työtehtävineen ovat stressaavia. Monille

paluu kotimaahan yllättää hankaluuksillaan.

Minulle henkilökohtaisesti paluumuutot kotimaahan ovat olleet vaikeimpia. Lähetystyössä on saanut tehdä kutsuustyötä ja olla esirukousten kantamana. Kotimaahan palatessa elämän rytmin ja sisällön muuttuminen sekä uuden työn etsiminen on ollut raskasta. Oman kodin löytäminen ja kotiutuminen, lasten koulu- ja harrastusasiat ovat vaatineet vaivannäköä ja aikaa.

Äärimmäisten kokemusten työntekijät

Olen viime vuosina tutkinut väitöskirjaani varten lähetystyöntekijöiden haasteita, selviytymiskeinoja sekä järjestöjen tarjoamaa henkistä tukea. Peilaan lähetystyöntekijöiden kokemuksia ulkomaille lähetettyjen yritysten työntekijöiden eli ekspatriaattien kokemuksiin.

Eräissä yritysten työntekijätutkimuksessa on päädytty siihen, että niin itse työntekijät kuin työnantajatkin aliarvioivat ulkomaantytön mukanaan tuomia haasteita. Voin yhtyä tuohon ajatukseen. Lähetystyöntekijöiden

kohdalla haasteet ovat syvälle luotaavia. Kielen, kulttuurin ja uskontojen syvätuntemus on tarpeen. Työtä tehdään paikallisten parissa. Lähetystyöntekijä joutuu kohtaamaan kulttuurien kirjon, sillä yhteistyössä ollaan kansallisten ja muiden ulkomaisten työntekijöiden kanssa. Lisäksi on hengellisen taistelun tuoma jännitys.

Aalto-yliopiston sivuohjaajani luki kapaleita, joissa oli nimettömiä lainauksia lähetystyöntekijöiden kokemuksista. Hän ehdotti lähetystyöntekijöistä käytettäväksi ilmaisua 'extreme expatriates'. Sen voisi ehkä kääntää 'äärimmäisten kokemusten ulkomaantytöntekijät'. Lähetystyöntekijöille ja järjestöille on itsestään selvää esimerkiksi uhat, jotka on otettava todesta: maanjäristykset, saasteet, rikollisuus, sairaudet, yhteiskunnallinen levottomuus ja jopa lähetystyöntekijöiden murhat. Uhkien toteutuessa, ilman asiantuntija-apua voivat traumat kärjistyvät jatkuen kotimaahan palatessa.

Eroja, jäähyväisiä ja surua

Se, mitä Suomessa tapahtuu lähetystyössä vietettyjen vuosien aikana, jää hämärän peittoon. Ulkomailla oltaessa asiat kotimaassa muuttuvat sekä yhteiskunnassa että kirkossa.

Ihmissuhteissakaan ei voida suoraan jatkaa siitä, mihin lähtiessä oli jääty. Sujuvan yhteyden löytäminen sukulaisten ja ystävien kanssa ei olekaan itsestään selvää.

Yhdessä lähetystyöntekijöitä koskevassa tutkimuksessa kuvataan lähetystyö

elämänä, jossa "ihmiset tulevat ja menevät aina ja elämä on täynnä eroja, jäähyväisiä ja surua". Paluu koetaan usein ristiriitaisena. Ikävöidään takaisin työalueelle, kaivataan merkityksellistä työtä, työtovereita, ystäviä ja koko elämää 'siellä'. Selviytymiskeinoja ja järjestön tukea tarvitaan.

Työn merkityksellisyys kantaa

Mitä me suomalaiset lähetystyöntekijät ja lähetysjärjestöt olemme vuosikymmenten aikana oppineet haasteista ja tuesta? Aina omat selviytymiskeinot eivät riitä. Siksi tarvitaan niin lähimmäisten kuin järjestöjenkin tukea. Työnohjaus, debriefing (kokemusten läpikäyminen), vertaistuki, kuten lähetystyöntekijöiden paluuryhmit ja -viikonloput ovat tarjolla halukkaille. Myös terapia työterveyshuollon kautta on keino, jota järjestöt organisoivat lähetystyöntekijöille. Vuosittaiset Sleyn lähettipäivät tuovat yhteen entisiä ja nykyisiä lähetystyöntekijöitä sekä toisinaan myös lähetyskurssilaisia.

Toivon tutkimukseni motivoivan ja tukevan lähetysjärjestöjen johtoa ja lähettihuollosta vastaavia työntekijöitä kehittämään lähetystyöntekijöiden kokonaisvaltaista tukea parhaalla mahdollisella tavalla. Tämä on yhteinen etu. Toivon tutkimukseni tuovan tieteidenvälistä lisäarvoa ekspatriaattitutkimukselle tällaisen 'ekstriimiryhmää' tutkivan väitöskirjan kautta, jossa ilmenee se, kuinka kutsumus ja työn merkityksellisyys kantaa ja kuinka työntekijöistä pidetään huolta.

Sirkka-Liisa Huhtinen,
Kanadassa 18.8.–25.10.

Suntiovuorossa Kappelilla

Kaksitoistavuotias Samuel Simojoki on tänä vuonna alkanut tehdä Pyhän Sydämen kappelissa suntiovuoroja isänsä Martti Simojoen kanssa. ”Mietin kyllä aluksi, voinko lähteä opettelemaan ja tekemään suntion tehtäviä, kun olen näin pieni, mutta kaikki on mennyt hyvin. Alussa isän kanssa katsottiin tarkasti läpi kaikki suntion vastuulle kuuluvat työt. Tehtiin yhdessä, ja nyt osaan kyllä jo kaikki.” Samuel kertoo.

Monenlaista muistettavaa

Samuel tekee vuoroja yhdessä isänsä kanssa, joten apu löytyy läheltä, jos jotain ongelmia tulisi. Mitä suntiovuorolaisen sunnuntaipäivään sitten kuuluu? Samuelin mukaan tehtävään pitää paneutua jo edellisenä päivänä, kun tarkistetaan, millainen jumalanpalvelus seuraavana aamuna pidetään. Samalla tarkistetaan pyhän liturgiset värit ja muita tietoja. Samuel tietää nettisivut, joilta nämä tiedot helposti löytyvät.

Sunnuntaiaamuna suntiolla on monenlaista tehtävää ennen messuvieraiden saapumista. ”Laitetaan valot ja äänentoisto päälle, ripustetaan virsinumerot

Alussa isän kanssa katsottiin tarkasti läpi kaikki suntion vastuulle kuuluvat työt.

taululle, puetaan alttari oikeisiin väreihin, otetaan ehtoollisvälineet esiin... Ja lasketaan messuvieraat eteisessä, kun he saapuvat. Luku tarkistetaan vielä messun aikana.”

Samuelin tiedossa onkin tarkat lueumat Kappelin kävijämääristä ja niiden muutoksista.

”Ristin kantaminen ristikulkuessa on messun alussa, ja sitten messun aikana on monta pientä puuhaa, kuten esirukouspyyntöjen vieminen liturgille. Kolehdit kootaan nyt koreihin ja monet käyttävät MobilePayta.”

”Messun jälkeen pestään ja kuivataan ehtoollispikarit, lasketaan kolehti, poistetaan taululta virsinumerot - synnintunnustuksen kahta numeroa lukuun ottamatta – ja lopuksi sammutetaan kaikki valot ennen lähtöä”, Samuel listaa.

Tuttu paikka

Kappeli on ollut helsinkiläiselle Samuelille tuttu paikka jo pienestä pitäen, sillä hän on käynyt siellä messuissa perheensä kanssa. Kappelilla on myös kavereita ja tuttuja.

”Ennen kävin pyhäkoulussa, nyt saatan mennä raamattukerhoon – ellen ole suntiovuorossa – mutta tykkään myös osallistua kirkossa koko messuun.”

Suntion tehtävistä ei mikään ole ollut Samuelin mielestä erityisen vaikeaa. Töitä on mukava tehdä, kun ne osaa, eikä hänen työstä saamansa pieni taskurahakaan ole pahitteeksi. Myös Samuelin kymmenenvuotias pikkuveli Jacob on pari kertaa avustanut pienimuotoisesti messussa, esimerkiksi ristin kantajana kulkueessa.

Syksy alkaa

Vapaa-aikana Samuel kertoo pelaavansa jalkapalloa ja sulkapalloa. Kesällä on ollut matseja, turnauksia ja sulkapalloleiri. Sulkapalloa Samuel onkin

pelannut jo kolmasluokkalaisesta asti. Kesä on mennyt mukavasti.

”Me oltiin mökillä viikko ja sitten kaupungissa. Kesä on mennyt tosi nopeasti, ja harmittaa vähän, ettei ehditty tehdä kavereiden kanssa kaikkia juttuja.”

Samuel aloittaa tänä syksynä seitsemännellä luokalla musiikkiluokalla. Hän kuitenkin uskoo ehtivänsä tekemään suntiovuoroja syksylläkin, yhden tai kaksi kuukaudessa.

Teksti: Katariina Takala

Kuva: Jari Rankinen

Lähetysterveisiä Hampurin maahanmuuttajatyöstä

Tervehdys teille Pyhän Sydämen kap-pelin väki! Meillä oli oikein antoisa kevät ja alkukesä Hampurissa. Tässä makupaloja kuulumisistamme.

Erään jouluna kastetun nuoren miehen tyttöystävä liittyi myös kasteturssille, ja hänet kastettiin pääsiäisenä. Marko sai vihkiä tämän suloisen nuoren parin helluntaimaanantaina, joka on Saksassa pyhäpäivä.

Morsiamen vanhemmat olisivat toivoneet näyttäviä ja suuria hääjuhlia iranilaisen perinteen mukaisesti, mutta parille itselleen oli tärkeää sitoutuminen kristilliseen avioliittoon ja Jumalan siunauksen pyytäminen heidän yhteiselle matkalleen.

Myös morsiamen vanhemmat saivat kasteen helluntaipäivänä. He olivat jo etsineet tietoa kristinuskosta eri seurakunnista, mutta eivät olleet saaneet selkeää käsitystä asioista kielivaikeuksien ja riittämättömän tulkkauksen vuoksi. Marko järjesti heille vielä viimeisinä viikkoina kasteturssin nopealla aikataululla, ja he osallistuivat opetukseen suurella innolla ja mielenkiinnolla.

Kevätkaudemme huipentui farsinkieliseen kesäleiriin Bleckmarissa, Luterilaisen kirkkolähetymisen leirikeskuksessa

maaseudun keskellä. Leirille olisi ollut halukkaita tulijoita enemmän kuin pystyimme majoitustilojen puitteissa ottamaan mukaan. Osallistujia oli lopulta 38, joista 12 oli lapsia.

Leirin teemaa ”Kohtaamisia Jeesuksen kanssa” käsiteltiin niin raamattutunneilla, aamu- ja iltahartauksissa kuin näytelmien ja muiden aktiviteettien kautta. Osallistujat esittivät leirin aikana harjoittelemansa näytelmät sunnuntain jumalanpalveluksessa. Näytelmät olivat puhuttelevia yleisölle, ja ennen kaikkea auttoivat näyttelijöitä itseään eläytymään Raamatun kertomuksiin.

Nähdessämme ”syntisen naisen kivaavan Jeesuksen jalkoja hiuksillaan fariseuksen kodissa” tuli pohdittua, mahtoiko näyttelijöille olla kiusallista koskettaa toisiaan. Miehen ja naisen välinen julkinen koskettaminen on nimittäin persialaisessa kulttuurissa tabu, vaikka seurakuntalaisemme ovatkin jo tottuneet eurooppalasiin tapoihin. Tämä johti ajatukset siihen, miten monin verroin kiusallisempi tilanteen on täytynyt olla Jeesuksen ajan fariseuksille ja miten suurta rakkautta sekä tuo syntinen nainen että Jeesus osoittivat rikkoessaan näitä yhteiskunnallisia ja kulttuurisia rajoja.

Leiriläiset nauttivat upeasta säästä ja ympäröivästä luonnosta sekä idyllisestä

kylämaisemasta. Oli hienoa, että persialaiset itse ottivat myös vastuuta leirillä, vaikka monet ovat vasta nuoria uskossaan. Lastenohjelmaa oli järjestämässä neljä naista, ja lasten kanssa syntyi hyviä keskusteluja muun muassa anteeksiannosta. Lentopallo, pihaleikit, vesivärimaalaus ja pianonsoitto olivat lasten suosikkeja.

Muutama persialainen oli mukana jo leirin valmisteluissa, monissa käytännön järjestelyissä ja rastien vetämisessä, ja he grillasivat lauantaina koko porukalle erinomaisia herkkuja. Leirikeskuksen saksalainen emäntä oli luvannut huolehtia keittiön siivouksesta myös grillauksen jälkeen, mutta leiriläiset olivat oma-aloitteisesti tiskanneet ja siivonneet kaiken (meidän vetäjien jo nukkuessa). Näin emäntä sai aamulla palata puhtaaseen keittiöön.

Iloitsimme myös monista hyvistä kohtaamisista, joita leiriläisten kanssa syntyi, sekä siitä, että leirin aikana muodostui uusia ystävyysuhteita. Myös joitakin ei-kristittyjä ystäviä ja seurakunnan ulkopuolisia perheenjäseniä oli leirillä mukana, ja yksi näistä ystävistä ilmaisi leirin jälkeen haluavansa seurakunnan jäseneksi. Meitä kaikkia yhdisti myös musiikki: kun sai laulaa pitkästä aikaa ilman maskeja, yhteislaulut raukuivat aiempaa komeammin Jumalan kunniaksi.

Olemme hyvin kiitollisia kaikesta tuestanne ja esirukouksistanne, ja etenkin leirillä koimme suurta Jumalan varjelusta ja johdatusta. Jokainen tukijamme on kuin yksi helmi lähetyksen helminauhassa.

Oli upeaa kokoontua Valtakunnalliseen evankeliumijuhlaan pitkästä aikaa fyysisesti suurella porukalla ja tavata monia vanhoja tuttuja. Suomalainen messu kauniin luonnon keskellä kosketti meitä juuri kotimaahan palanneita.

E erityisen puhuttelevaa oli saada siunaus kolmannelle työkaudellemme. Jos Jumala suo, palaamme Hampuriin ensi vuoden puolella. Sitä ennen vietämme kotimaankautta: palvelemme Sley'n kotimaantyössä sekä vierailemme eri seurakuntien tilaisuuksissa kertomassa työstämme.

Terveisin ja siunauksin,
Siiri ja Marko Turunen
Kappelin nimikkolähetit

Evankelista liikettä palvelemissa hallituksessa

Olen saanut olla neljä vuotta Sley hallituksen jäsenenä palvelemissa evankelista liikettä. Sley on taloudeltaan, henkilöstöltään ja toiminnaltaan iso järjestö, ja hallituksessa tehdään sekä kotimaan työtä että lähetyskenttiä koskevia päätöksiä. Perehtymistä vaativia asioita on välillä paljon, mutta perheellisenä ja työssäkäyvänä olen kokenut, että hallitustyöskentely on ollut kuitenkin mahdollista. Oman herätysliikkeen ja hengellisen kodin hallitustyö palvelehtävänä ja harrastuksena on ollut antoisaa ja mielenkiintoista.

On tärkeää, että hallituksessa on erilaisia ihmisiä, erilaisilla taustoilla, osaamisella ja kokemuksella. Esimerkiksi talous- ja yhdistys- ja henkilöstöhallinnon sekä juridiikan osaajia on hyvä olla mukana. Itselleni hallitustyössä on ollut hyötyä lähes kaikista järjestötehtävistä, töistä, yrittäjyydestä, harrastuksista ja muista kokemuksista ja osaamisesta.

Teologisia kysymyksiä on ollut vähemmän, niissä on pitkälti riittänyt Sley säännöissä muotoillut yhdistyksen toiminnan tarkoituksen pitäminen mielessä: ”Yhdistys pitäytyy kaikessa toiminnassaan Pyhään Raamattuun ja siinä ilmoitettuun Jumalan Sanaan”. Yhdistyksen johtoryhmässä ja henkilöstössä on paljon teologista osaamista, sieltä on saanut tarvittaessa tietoa!

Olisiko hallituksessa palvelupaikka sinulle tai jollekin tuntemallesi ihmiselle evankelisen liikkeen piirissä? Jäsenkoko-
us valitsee lähes joka vuosi myös uusia ihmisiä erovuoroisten tilalle. Sääntöjen mukaan ”yhdistyksen tarkoituksena on, luottaen Jumalan armoon ja apuun, levittää Kristuksen evankeliumia, saattaa evankeliumin sana yhä useamman ihmisen jokapäiväiseen käyttöön ja näin edistää ihmisten turvautumista Jeesukseen Kristukseen omana Vapah-tajanaan”. Tämä on myös hallituksen työn tarkoitus.

Hanna-Kaisa Simojoki

Kristuksen kirkko

Kristus, kirkkosi maailmassa
on laajalle levinnyt,
sana rististä pelastavasta
yli merien ehtinyt.
Silti kaikki eivät vielä
tunne Jeesusta, Vapahtajaa,
eivät hädässänsä tiedä,
kuka syntisen pelastaa.

Kristus, kirkkosi maailmassa
kansaa kokoaa suojiinsa
kuten äiti lapsensa armaan
ottaa hellästi hoiviinsa.
Elon leivällä nälkäiset ruokkii,
synnit anteeksi julistaa,
myös kuiville huulille kaataa
juoman janoa sammuttamaan..

Sinun kirkkosi, Kristus, aina
alas painettu, syrjitty niin,
ihmiskeinoin ja monin harhoin
sitä vedetty eksyksiin.
Sanan varassa yhä se kestää,
jatkaa iloiten kulkuaan.
Myös vainoissa kärsinyt kirkko
taas nousee se uudestaan.

Kristus, kirkkokansaasi täällä
kutsut yhdessä taistelemaan,
sinä herätät vartijoita
muurinaukkoon valvomaan.
Ja kaiken kristikansan
aina valtuutat kertomaan:
on murtunut synnin ansa,
Jeesus voitti sen kuolemallaan.

Kristus, kirkkosi maailmassa
ei koskaan hävitä voi,
vaikka toisinaan pajussa kannel
hiljaa itkien surusta soi
Sinä, Jeesus, kirkon Herra
olet kuoleman valtias
samaa voittoon kansasi kerran
saatat jokaisen seuraajan.

Kun viimeinen taisto on käyty,
ja päättynyt aika maan,
sinä kokoat vainotun kirkon
juhлариemuun loputtomaan.
Tuhataäninen voitonhuuto
lunastettujen laulussa soi,
Karitsalle se yksin kaikuu,
seuraajansa kun perille toi.

Anneli Rätty

Perheutisia

Kastettu

26.5.2022

Amanda Marianna Lukkarinen

6.8.2022

Lyyli Hilda Viivia Polso

28.8.2022

Luuka Kaspian Rämö

"Minä olen sinut nimeltä kutsunut."

Jes.43:1

Ajasta iankaikkisuuteen

Liisa Kaarina Halme (os. Närvä)

s. 9.9.1958 Peräseinäjoki

k.17.6.2022 Kellokoski, Tuusula

"Opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen."

Ps.90:12

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

KAPPELI-HILLAT PYHÄN SYDÄMEN KAPPELISSA (Kirstinkatu 1)

SYKSY 2022

TORSTAISIN klo 18.15-19.30, kahvi alkaen klo 17.45

- To 8.9. Syyskauden aloitusseurat, Jari Rankinen
- To 15.9. Miten Raamattu avautuu? Pasi Hujanen
- To 22.9. Tahdonratkaisustako riippuu kaikki? Urho Muroman opetuksen tarkastelua, Heikki Haataja
- To 29.9. Siionin kanteleen lauluilta, laulamme myös uutta Siionin kannel 2:ta, Kullervo Puumala
- To 6.10. Ovatko nyt lopunajat? Erkki Koskenniemi
- To 13.10. Profeetta Elisa, Pasi Hujanen
- To 20.10. Mitä kuuluu työhön maahanmuuttajien parissa Hampurissa? Siiri ja Marko Turunen
- To 27.10. Augsburgin tunnustus – mikä se on ja mitä annettavaa sillä on meille? Reijo Arkkila
- To 3.11. Kolme asiaa, jotka Martti Luther on opettanut minulle, Jukka Niemelä
- To 10.11. Löytöjä messun liturgian yksityiskohdista, Seppo Suokunnas
- To 17.11. Enkelit – mitä Raamattu kertoo heistä? Pasi Hujanen
- To 24.11. Tuomion evankeliumi, Antti Rusama
- To 1.12. Eutanasia – mitä se tarkoittaa ja miten siihen tulisi suhtautua? Sari Mäkimattila
- To 8.12 Syyskauden päätösseurat, Jari Rankinen

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, os. Kirstinkatu 1, Kallio, Helsinki

Messu lähetetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live
sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa.

Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen tai YouTuben hakuun ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukouspiiri ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukouspiiri

*Saarnan aikana pyhäkoulu ja raamattukerho, kerran kuukaudessa saarna suunnattu myös raamattukerhoikäisille

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
11.09.	14. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Marko Turunen
18.09.	15. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Jari Rankinen
25.09.	16. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
02.10.	Mikkelinpäivä	Jari Rankinen	Jari Rankinen
09.10.	18. sunn. helluntaista	Seppo Suokunnas	Seppo Suokunnas
16.10.	19. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Markus Ventin
23.10.	20. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Tom Säilä
30.10.	21. sunn. helluntaista	Juhana Tarvainen	Juhana Tarvainen
La 05.11.	Pyhäinpäivä	Jari Rankinen	Jari Rankinen
06.11.	Reformaation päivä	Jari Rankinen	Tapio Kiviranta
13.11.	Valvomisen sunnuntai	Juhana Tarvainen	Santeri Marjokorpi
20.11.	Tuomiosunnuntai	Jari Rankinen	Lauri Thurén
27.11.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Miika Auvinen
04.12.	2. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Martti Pyykönen

Yhteystietoja

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Toimittaja:

Katariina Takala
sknisula@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

Jos tahdot keskustella pastorin kanssa, kappelin pastori Jari Rankinen on käytettävissä siihen. Voit sopia myös yksityisestä ehtoollisenvietyöstä hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Suntiorinki:

Martti Simojoki
puh. 0400 434 100
suntio.psk@sley.fi

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
eerika.a.halonen@gmail.com

Kahvitusvastaavat:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen
puh. 050 302 1690
marjaleenak@hotmail.com

Pyhäkoulu- ja

raamattukerhovastaava:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

A close-up photograph of a tree trunk, showing the intricate, rough texture of the bark. The bark is dark brown and grey, with deep grooves and ridges. The background is a soft-focus green, suggesting foliage.

*”Autä meitä aina
sinuun luottamaan.
Silloin eivät paina
synnit, murheet maan.”*

*Siionin Kannel 2,
laulu 560:2*